

Stk. 2. For saa vidt en Person, der modtager Kommunehjælp, oppebærer eller paadrager sig Fattighjælp, kan der ikke ydes ham Kommunehjælp, førend hans Forhold ikke længer kan henføres under vedkommende Bestemmelse i Kap. XXIV—XXVII.

§ 296.

Stk. 1. Det er ikke tilladt ved Ydelse af Kommunehjælp at *supplere* en normal Persons *Arbejdsløn* i Tilfælde, hvor paagældende har eller kan anvises Arbejde i normal Arbejdstid og til den paa Egnen gængse Arbejdsløn.

Stk. 2. Saafremt det sociale Udvalg finder, at særlige Omstændigheder, saasom stor Forsørgerbyrde, i det enkelte Tilfælde taler for at fravige Regelen i Stk. 1, kan Udvalget efter paagældendes Anmodning indstille Sagen til Kommunalbestyrelsen, der er berettiget til at yde Hjælp efter sit Skøn over det særlige Trangtilfælde.

§ 297.

Stk. 1. Ved Afgørelsen af, *hvormegit* der i det enkelte Tilfælde kan ydes som Kommunehjælp i Form af kontant Pengehjælp eller Naturalier, skal det sociale Udvalg iagttage, at Hjælpen ikke overstiger den Hjælp, paagældende i Henhold til Lov om Folkeforsikring eller denne Lovs foregaaende Kapitler formentlig vilde have kunnet opnaa til Afhjælpning af den foreliggende Trangssituation, hvis han havde opfyldt Betingelserne for at oppebære saadan Hjælp.

Stk. 2. Saafremt det sociale Udvalg finder, at særlige Omstændigheder, saasom stor Forsørgerbyrde, i det enkelte Tilfælde taler for at fravige Regelen i Stk. 1, kan Udvalget efter paagældendes Anmodning indstille Sagen til Kommunalbestyrelsen, der i Tilfælde af, at Indstillingen tiltrædes af mindst $\frac{2}{3}$ af dens Medlemmer, er berettiget til at fravige Regelen.

§ 298.

Stk. 1. Ingen Forsørger kan faa tilstaaet *Rejsehjælp som Kommunehjælp*, medmindre det sociale Udvalg har overbevist sig om, at der paa det Sted, hvortil han ønsker at rejse, er sikret ham Arbejde af mere vedvarende Karakter, eller at hans Familie i Forvejen har fast Bopæl i vedkommende Kommune, og at Forholdet mellem ham og Familien ikke er afbrudt.

Stk. 2. Ydes der herefter en Person Rejsehjælp, skal Meddelelse herom samtidig tilstilles den Kommune, hvortil Rejsen skal foregaa.

Stk. 3. Ydes der Rejsehjælp, uden at Betingelserne herfor efter Stk. 1 er til Stede, er den Kommune, hvorfra Hjælpen er ydet, forpligtet til fuldt ud at refundere og selv at bære Udgifterne ved den Kommunehjælp, som derefter maa ydes vedkommende i andre Kommuner, jfr. herved Reglerne i §§ 60—63.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen har i de i Stk. 3 nævnte Tilfælde Regres overfor de Medlemmer af det sociale Udvalg, som har tilstaaet den ulovlige Rejsehjælp, jfr. § 49.

§ 299.

Stk. 1. Det er ikke tilladt at yde Kommunehjælp til en Persons *Udvandring*.

Stk. 2. Under særlige Omstændigheder, saasom naar der er fuldgyldige Beviser for, at der er sikret paagældende en Stilling i Udlandet, ved hvilken han skønnes at kunne forsørge sig og sin Familie, naar nære Slægtninge vil tage sig af ham, og han her i Landet staar ene, eller naar det drejer sig om efter Forsørgerens Ønske at hjælpe en Familie til at rejse til Forsørgeren i Udlandet, og han dør er i Stand til at forsørge Familien ell. lign., kan det sociale Udvalg, navnlig naar paagældende Person eller Familie i Forvejen